

3.2 Zvláštní použití genitivu a dativu

V části 2.3 jsme se naučili, že akuzativ se používá jako předmět slovesa. V jazyku gramatiky většina sloves „vyžaduje“ podstatné jméno v akuzativu. Tak „vidí anděla“ je βλέπει ἄγγελον – βλέπω vyžaduje podstatné jméno v akuzativu (svůj předmět).

V části 3.1 jsme se naučili všeobecný význam dativu. Některá slovesa vyžadují podstatné jméno v dativu, protože přirozeně mají nepřímý předmět. Například po λέγω (říkám) často dáváte podstatné jméno v dativu, které vyjadřuje, ke komu hovoříte: λέγω τῷ κυρίῳ - „říkám pánovi“. Avšak λέγω má normální předmět (v akuzativu) – věc, o které se mluví: λέγω λογον τῷ κυρίῳ - „říkám slovo pánovi“. Toto lze shrnout:

λέγω znamená „říkám“ + akuzativ věci, o které se mluví + dativ osoby, k níž se mluví.

Pokud slovo obvykle vyžaduje podstatné jméno v jiném pádě než v akuzativu, bude to uvedeno ve slovíčkách/slovníku.

Např. ve slovíčkách pro tuto lekci uvidíte slovo πιστευω, které znamená „věřím, důvěřuji“. Toto je uvedeno jako πιστευω + dat., protože osoba nebo věc, v níž věříte nebo které důvěřujete, se klade v dativu (např. πιστευω τῷ λογῳ - věřím slovu).

Nyní můžeme přidat další detail k jednomu ze slovíček z druhé lekce:

ἀκουω – slyším, poslouchám, + ak. slyšené věci, + gen. slyšené osoby

Příklady

- ἀκουομεν του κυριου – slyšíme Pána
- ἀκουομεν τον λογον – slyšíme slovo

πιστευουσιν τῷ θεῳ – (oni) věří Bohu